

[Svend Auken]

nok til statsministerens optimisme til at være så tosset at købe sig en ny bil på kredit. De bliver ramt, og de alene bliver, frygter vi, ramt.

Indkomstpoltikken, som man har gjort til hovedhjørnestenen i sin økonomiske politik, er desværre også brudt sammen. Vi advarede i sin tid imod overenskomstindgrebet i foråret 1982. Vi sagde, at de urealistisk lave rammer på 2 og 1½ pct. ville blive sprængt, og at man ville lægge gift for fremtidige løsnings på arbejdsmarkedet. Vi fik desværre ret.

Lønudviklingen inden for LO-området har været på 5–6 pct. pr. overenskomstår, for de højere lønnede funktionærer mellem 8 og 9 pct. og for de selvstændige erhvervsdrivende endnu højere. Overenskomstindgrebet virkede imod sin hensigt, det skabte ny uret. Det virkede imod sin hensigt ved, at det svækkede konkurrenceevnen; væksten i produktiviteten i det danske samfund er desværre gået i stå. Og det virkede uretfærdigt, fordi det alene kom til at omfatte de offentligt ansatte og de lavtlønnede på fast løn inden for den private sektor. De fik mindre end halvdelen af den lønudvikling, der var i samfundet som helhed, og derfor er de offentligt ansatte og disse grupper inden for den private sektor naturligvis hårme og stiller store krav til de kommende forhandlinger på arbejdsmarkedet. Vi tror, det vil lægge gift for en løsning af arbejdsmarkedets problemer.

Så er der endelig regeringens svar vedrørende erhvervspolitikken, og her vil jeg gerne sige – og det er en kompliment til den nye industriminister – at vi synes i hvert fald, ordvalget er blevet bedre, når regeringen udtaler sig. Væk er al snakken om, at man ikke længere skal have selektive ordninger i erhvervspolitikken, men at man alene skal have generelle forbedringer ad skattevejen osv. Der har vel aldrig været så meget selektivitet i et erhvervspolitisk oplæg som i det, industriministeren har præsteret med statsministerens åbningstale i år, og som vi har set i den industriministerielle redegørelse. Der er masser af selektive ordninger, gode ideer og smukke ord. Det eneste, der mangler, er penge. Et par hundrede millioner kroner mere om året er der afsat. Disse 200 mill. kr. forslår jo som en skrædder et varmt sted, og hvad har man gjort for at løse de store problemer, der er for bestemte landsdele? Hvad har man gjort for at afbøde virkningerne af

de omfattende virksomhedslukninger, der trods al den megen snak om optimisme og opsving stadig finder sted? Hvad har man gjort i Nakskov f.eks.? Ikke en krone er sat af! Ikke en plan er udformet! Ikke en idé er der kommet fra regeringens side! Nej, industriministeren og arbejdsministeren tog til Nakskov og bærede den lokale befolkning med deres tilstedeværelse i 2 timer og sagde, at skulle de selv have nogle ideer til at klare deres egne enorme problemer, ville man da altid give sig tid til at lytte til sådanne forslag. Ikke noget krav til ØK, der tjente mere end 400 mill. kr. på værftet det sidste år og er ved at lukke værftet, om at være med til en lokal indsats! Det samme må man frygte vil ske i forbindelse med Ålborg Værfts situation.

Socialdemokratiet vil i den kommende folketingssamling sætte ind på 9 felter.

Vi vil på det udenrigspolitiske område forstærke indsatsen for en øget dansk medvirken til fredsinitiativer, bl.a. totalt prøvestop for atomprøvesprængninger. Vi ønsker en aftale om nedbringelse af Euromissiler, forbud mod kemiske våben og bremsning af det vanvittige projekt, der hedder SDI. Vi ønsker en selvstændig dansk positiv indsats for skabelse af en atomvåbenfri zone.

Vi ønsker også at medvirke til en modernisering af dansk forsvar. Vi har for længst lagt vort eget forslag frem. Det er blevet modtaget med megen modstand af generalerne og forsvarsministeren, men til dato har vi ikke set én konstruktiv tanke eller idé fra regeringens side på dette område.

Vi mener, at Danmark skal gå forrest, når det gælder om at løse ulandenes problemer, ikke mindst med gældsstiftelse. Vi mener, at Danmark skal forstærke sin indsats for effektive internationale sanktioner imod Sydafrika og sit arbejde for at hjælpe de undertrykte befolkninger de steder i verden, hvor stormagter anfægter deres ret til selvbestemmelse, og det, hvad enten det sker i Nicaragua, eller det sker i Afghanistan.

Vi ønsker også i EF-politikken at medvirke til at fremme den økonomiske udvikling og en mere effektiv vestlig indsats imod miljøproblemerne. Vi ønsker dette samarbejde i Europa åbent for andre lande, ikke mindst for de nordiske lande, og vi har i en omfattende handlingsplan givet en række konkrete bud på, hvordan dette kan gøres.